

Dit verhaol spjieët zich af rønd 1900.

d'r Kaersjhaas.

Frenske, eine jóng va 14 jaor wirkde es verkesjóng op d'r hof, de grootste boerderie van oos dörp.

D'r Pièr Breiendraodt,waor dao d'r sjaopsherder. Hae waor al eine ouwere man mit eine baard en inplaatsj van eine reem droog hae eine sjtrueband um d'r boek.

Het leep taeye Kaersjmis en vuël luuj keeke oet nao ei lekker sjtökske vleisj veur die fièsdaag.

Op de boereknechs woeërt dek genóg ein beroop gedaon um eine haas of knien veur hun te sjtruipe.

Ein en anger natuurluk taeye betaling van ei paar grosjche, want rønd de ièwwisseling waor dat hie het gebruukeliche betaalmiddel.

D'r Pièr kaom sjus oet de mèskoel, woa hae ein sjlagskar volgelaaje haow mit sjtalmès en wól zich d'r sjweit van d'r kop afvaege, wie d'r pestoar d'r plaej opleep en d'r Pièr ein sjouwerklöpke goof mit de wuerd;" Dat höbs doe 'm gauw gelap, du bis ouch eine stjerke kaerl."

D'r Pièr wól sjus zekke: "Menièr pestoar, ik krieg nog altied drie grojsche van uuch, veur dae kaersjhaas van 't vurrig jaor", wie d'r pestoar häöm in de rae vool en zag: "t is al weer gouw Kaersjmis en dae haas van 't vurrig jaor waor zo lekker, zous doe mich dit jaor ouch weer zao eine kinne bezörge ?

D'r Pièr koukde inwendig va gif, meh zowie toen gebruukelich, dørsj hae taeye d'r pestoar neet nein te zegke en stotterentaere zag hae dan ouch : "jao...jao... jaowaal menièr pestoar."

"t Frenske houw dit allemaol vanoet de vrie geheurd en wie d'r pestoar nao binne waor gegange um zien gebruukelich sjnepske te piet-sjche, sjtook hae stiekum d'r kop bouve de öngersjte staldeur nao boete en gniffelentaere zag hae: " Noe haat hae dich toch weer gekloat, hè!"

D'r volgende mörrege önger 't koffiedrinke sjtreek dae roaje kater wie ummer mit ziene gepoekelde rögk en eine sjeelse sjtart langs de brook van d'r baas totdat dae häöm zien dageliks sjtökske vleisj önger de taofel toesjoof.

D'r Pièr dae zelf mer spek en sjroap bie de boterram kreeg, sjoat opins in eine lach umdat 't Frenske halfhel zag;" Doe kins hie nog baeter kat zeen es knech",woorop d'r Pièr lachentaere zag: " Dat zou ich mer neet te gouw zegke."

Frenske wól sjus vraoge wat hae daomit bedoelde, wie d'r boer hellow begoos te baeje ten teike dat 't aete afgelaope waor.

Het woeërt Kaersjweek en d'r Pièr góng weer sjtruipe. Vief haaze houw hae in drie daag te pakke en op eine aovend góng hae ze in de vrie 't vel afsjtruipe en sjoanmake, terwiel 't Frenske op de haverkis zoot te kieke.

Ich dach das doe d'r zès mós höbbe, zag 't Frenske ein bietsje sjlemielig. Och dat is wòar ouch, zag d'r Pièr, meh mörrege kumt ouch nog eine daag.

Ein paar daag later lag 't Frenske sjus tièn grosjche neer op de haverkis, wie d'r Pièr zag; " Och Frenske, hie bring dizze nog aeve nao pestoar, en vergaet neet ouch die drie grosjche va 't vurrig jaor te vraoge."

Ein haof oer later kaom "t Frenske truk en zag;"

Alweer scheisse, hae zou 't waal mit dich zelf in orde make", Meh, doe mós dich ouch neet mit dae diekkop inlaote.

D'r Pièr zag niks, meh hae mos stiekum lache.

D'r volgende mörrege waor d'r roaje kater neet zowie gebruukelich in de keuke um zien sjtökske vleisj te haole en d'r boer vroeg aan 't Frenske of hae häöm missjien in d'r sjtal gezeen houw. 't Frenske haolde de sjouwers op en zag; " neet dat ich weit, baas."

Wie die kat zich neet mieë leet zeen, góng Frenske ein leech op, meh hae sjweeg wieselich.

Op twieëde Kaersjdaag góng Frenske wie gewind mit d'r Pièr nao de Hoamès en ze nómme tradiegetrouw plaatsj ónger d'r wiewatersbak . Ónger de praek,(d'r Pièr zoot óngertössje op de huuke en waor in sjaop gevalle) vroeg d'r pestoar of alle luuj ein sjaon Kaersfees houwe gehad en hae bedankde alle milde gaevers, die häöm neet vergaete waore, en zaeker "t vleisj dat waor get aparts gewae, dat hae nog naots gepreuf houw.

Frenske koos zich neet meh inhouwte, bukde zich veureuver tot naeve d'r kop van d'r Pièr en reep doe houf hel;"Miauw, Miauw"

D'r Pièr sjrok wakker en reep;" Is die verrèkde kat dan noe nog neet kepot", woorop neet allein 't Frenske, meh ouch de ganse kirk in lache oetbarsjde.

D'r pestoar woort ièrsj road, daonao paars va gif, kroup vlot van d'r praekstool en góng wiejer mit de mès.

En d'r Pièr haat naots mieë veur eine Kaersjhaas hoove te zörge.

Tekst van;
Dre Kickken.